

jeg tillader mig at nedlægge den bestemteste Indsigelse. Alvend hvilke andre Grunde, De ville; hent dem fra hvilken som helst Side eller Dybde, men kom ikke ind paa det Omraade, hvorpaa de her ere komne ind. Haave De ikke lagt Mærke til, at den ærede Regjering ikke engang skjøndt man er gaaet den paa Klingen, har turdet sige noget Saabant, som der er blevet sagt her idag; den har vel, som min ærede Gjenbo (Winther) sagde, den ene Gang sagt Noget, som kunde fortolkes saaledes, men den har saa igjen den anden Gang sagt Noget, der ikke kunde tydes saaledes. Et er det i det Hele at tale om Sligt, et Andet er at gjøre det! Men selv om det efter min Opfattelse Utænkelige skulde ske, at man under Forhold som de nuværende traf den Slags Foranstaltninger, som der her har været Tale om, saa spørger jeg: Hvad vilde være værst paa Søndag: At have betalt en Regjering, som man mener har truet med foreløbige Finantsløb, med en Finantslov, som den kan bruge, altsaa have givet den foreløbige Finantslov delvis Anerkjendelse, eller ogsaa at have taget imod Provisoriet. I det første Tilfælde viger man tilbage for Spørgsmaal, men i det andet Tilfælde skulde man have faaet at se, at inden kort Tids Forløb vilde over $\frac{3}{4}$ af det danske Folk have været sig mod en saadan Naade at blive regjeret paa, og der vilde derved være rammet, jeg vil ikke sige en Pæl i Kjødet — thi Kjød har et Spørgsmaal jo ikke; — men der vilde dog være opnaaet dette, at Spørgsmalet var blevet maaned ned; og der vilde være gaaet saadanne Følger over deres Hoved, som havde søgt at bringe det i Live, at først da vilde vi være komne af med det. Jeg anbefaler Mindretallets Forslag i Genhold til de af mig anførte Betragtninger. Jeg tror ikke, det er rigtigt, medens vi have maattet finde os i, at vore Reformforslag paa forskjellige Omraader endnu ikke ere trængte igennem, fordi Folket endnu ikke har talt saa udtrykkeligt, som det aabenbart vil, naar det faar Lov dertil, da at sætte Kronen paa det negative Værk, som vel har en vis Betydning, ved at det svækker, om ikke fornegter vort Programs Hovedgrundsaetning. Derfor siger jeg, trods den Lyft til Alliancer, som er fremtraadt i den senere Tid, og uden Hensyn til Bedømmelsen af deres Styrke, vilde jeg ønske, at man bestemt vilde holde Tansen klar. Hvad kommer der i det Hele ud deraf, naar man tror at kunne bygge et Demokrati op ved Frygt, ved Lov og ved Løshed af enhver Art i Stedet for ved Tro og Lillid paa sin Sags Nærsædighed og paa Folkets Villie og Evne til at værne om sin Ret!

Ordføreren (Scavenius): Jeg udbad mig strax Ordet for at kunne svare paa den sidste ærede Talers Udtalelser. Det ærede Medlem mener, at der er en Fare tilføiede deri, at dette Thing nu skal anerkjende, at Fællesudvalg er nu-

ligt i Finantsager. Jeg ser ikke, at der er Noget som helst enten i Grundloven eller i vor konstitutionelle Praxis, der kan gjøre det mere utilraadeligt, mere utillabeligt, at Fællesudvalg nedlægges om Finantsager end om alle andre Slags Sager; nei, jeg tror, at naar man under søger, hvilket af de to Thing der i Sandhed kan siges i Realiteten heldigt at have ført sin Sag igennem, at da et upartist Syn paa Sagen vil give mig Ret i, at det, som Fællesudvalgets Flertal har indfilleet, er i alt Væsentligt en Godkjendelse af de Principer, som dette Thing har villet hævde ved Sagens eneste Behandling. Jeg tror ikke, at dette kan negtes. Naar det ærede Medlem har bebrejdet mig, at jeg har talt om mulige provisoriske Tilstande, tillader jeg mig at sige, at om provisoriske Finantsloves Lovlighed eller Ulovlighed nytter det meget libet at tale, de blive ikke mere eller mindre lovlige eller mulige, fordi vi udtale os for eller imod dem; men derimod kunne vi, synes jeg, alle være enige om, at, om end en provisorisk Finantslov under visse givne Forhold kunde tænkes mulig og lovlig, saa er den dog i og for sig høist uheldig; og dertil kommer, at den kan føre langt videre, end man tænker sig i det Dieblit, man indlader sig derpaa. Derfor har det efter min Mening været fuldstændig berettiget, at vi fra vor Side have gjort Alt, hvad vi kunde til, at vi ere komne bort fra en saadan Tilstand for Dieblittet under den nuværende Situation. Naar det ærede Medlem har talt om det parlamentariske Systems delvise Godkjendelse eller Anerkjendelse af endel af os, som hidtil have været Modstandere deraf, skal jeg lade denne Sag fuldstændig ligge. Naturligvis kan man altid sige, at det er en Anerkjendelse af det parlamentariske System, naar man tillader sig at gaa imod en Regjering, og denne da finder sig foranlediget til at gaa sin Vej. Men i den Betydning, som det ærede Medlem har villet lægge deri, har jeg aldrig været en Modstander af det parlamentariske System. Jeg tillader mig at være for eller imod og at gaa med eller imod Regjeringen, efter som de politiske Forhold kræve det, og min egen Overbevisning tilfjer mig, men det bliver Regjeringens Sag, om den vil tage Hensyn dertil eller ikke; om den vil tage Hensyn til, hvorledes Flertallet stiller sig eller ikke, maa blive Regjeringens Sag, jeg stiller ingen Fordringer i saa Henseende. Jeg fremsætter min Mening og henstiller det til Regjeringen, om den anser det for hensigtsmæssigt at stille sig saaledes, som maaste et Flertal i denne Sal ønske; men det maa blive dens Sag at tage sin Beslutning, og naturligvis staaer det Landets Konge fuldstændig frit, efterat Ministeriet har taget sin Beslutning, da at vælge, hvilken Afgjørelse han vil. Hvad den Overenskomst angaar, der har været saa meget paa Tale, er den efter min Opfattelse indgaaet under den Forudsætning, at vi vedbleve at staa overfor den samme